

LÁ THƯ MỤC VỤ

Khi tôi và cha Hồng về nhà xứ hiện tại, đã có một hồ cá lớn cha Thúy để lại, trong đó có một số cá tropical đẹp và mắc tiền nhưng đó là loại cá khó nuôi nên chúng lần lượt già từ hồ nước ngọt mà theo ông công ‘ra biển lớn’ chỉ còn lại một con cá đen. Tôi đi mua một số cá vàng loại đuôi và mình dài về nuôi vì chúng dễ chăm sóc. Nhưng bọn chúng bị chú cá đen tấn công lúc vắng chủ nhà, nên các chú cá cứ lần lượt phóng ra khỏi hồ nằm chết khô trên sàn nhà. Mua một đợt nữa cũng bị tình trạng như vậy nên Cha Hồng cho chú cá đen theo ông công ra khơi luôn. Sau cùng chỉ còn sót lại mỗi đợt một con, và hai chú cá còn sót lại dần lớn lên, tung tăng hạnh phúc bơi trong thế giới chỉ ‘hai đứa mình thôi nhé’.

Nhưng thuở bình yên của hai chú bỗng bị xáo trộn khi có người cho một mớ cá rô phi màu vàng trông đẹp mắt nhưng xấu tính. Bọn rô phi này tuy nhỏ con nhưng rất dữ dằn. Chúng tấn công hai con cá vàng to gấp bốn lần chúng làm con thì mất miếng đuôi, con thì vẩy đầy vết máu đỏ như lên ban. Thế là cha Hồng lại phải vất vả làm hàng rào chia đôi ‘nước’, mỗi giống cá một nửa hồ. Hai chú cá vàng bây giờ tuy không được soãi vì bơi thoải mái như trước nhưng được yên ổn không bị tấn công nữa. Rồi chú cá lớn màu trắng nằm phơi bụng già từ thế giới, chỉ còn lại chú cá màu vàng nghệ, và nửa nước bên kia có nội chiến nên sau cùng cũng chỉ còn lại một chú trẻ và khỏe nhất. Rồi cha Phan tặng chúng tôi khoảng 25 con cá trông giống cá thia lia mang về thả trong hồ. Bây giờ, hồ lại phải ngăn đôi để bảo vệ mớ cá con mới. Còn hai chú cá kia từ hồi chỉ còn lại mỗi loại một con thì lại chúng sống hòa bình với nhau. Thoạt đầu đời sống của thế giới nước có vẻ bình yên, nhưng khi đám cá nhỏ bắt đầu sinh con thì cuộc chiến âm thầm bắt đầu diễn ra. Bao nhiêu cá sơ sinh lần lượt vào bụng hai chú cá lớn dù đã ngăn đôi, nhưng đám con nít ‘chưa thấy quan tài chưa đổ lệ’ nên chui hàng rào bơi qua ‘nước lạ’, thế là một đi là vĩnh viễn không trở lại. Con cá vàng lớn trước đây cũng đã xoi tái rất nhiều đợt cá chui hồ con nít, nên bây giờ làm sao tha được đám trẻ bằng cái tấm nhờn như trước miệng nó. Trước nguy cơ đám cá nhỏ sắp tuyệt chủng vì đám cá già dần từ già cõi đời, mà đám trẻ chỉ còn sót lại vài con, nên dù lưu luyến con cá vàng sống với chúng tôi mấy năm dài, và con cá rô phi cũng đã ở hồ cá hai ba năm, tôi và cha Hồng cũng đành phải quyết định phóng sinh cho chúng. Đây là một cuộc chia tay giống như chuyện trinh thám. Tôi đưa cho cha Hồng một bao nylon lớn, cha múc nước trong hồ đổ vào hai phần ba bao, rồi vớt hai chú cá ra bỏ vào bao cột chặt rồi nhét vào ba lô và ra hồ nước âm thầm thả hai chú ta đi. Cha Hồng về báo cáo cho biết: chú rô phi vừa thả xuống là biển ngay, còn chú cá vàng thì còn lơ lờ trên mặt nước như lưu luyến nói lời chia tay chủ nhân, rồi mới lặng lẽ bơi đi.

Hồ cá từ khi vắng bóng hai hung thần, mọi loại sống trong đó: cá chui hồ, đám cá nhỏ, ngay cả ốc leng đều sinh sôi nảy nở và bơi lội tung tăng hay bám đầy mặt kính của hồ. Như thế quyết định từ già hai hung thần là một quyết định sáng suốt. Đó là một chọn lựa tuy rất nhỏ nhưng không phải là không khó khăn, vì dẫu sao nuôi dù một con cá, cũng vẫn có tình cảm lưu luyến với nó, nên khi phải từ già nó ít nhiều cũng để lại một vết thương nhỏ trong trái tim.

Trong bài Phúc Âm Chúa Nhật tuần này Chúa đòi hỏi các môn đệ Ngài phải làm chọn lựa khó khăn và lớn hơn rất nhiều và chọn lựa này có thể làm trái tim ta đau thắt lại, đó là chọn lựa giữa Ngài và bản thân mình, cũng như những gì thân thiết với mình: “*Nếu ai đến với Ta mà không bỏ cha mẹ, vợ con, anh chị em và cả mạng sống mình, thì không thể làm môn đệ Ta*”. Câu nói này thoạt nghe có nhiều người cho là một đòi hỏi kỳ cục và quá đáng. Trước hết nó ngược lại với giới răn thứ bốn là thảo kính cha mẹ. Nó cũng chướng tai đối với nhiều người Việt Nam vì đi ngược lại với đạo hiếu, nghĩa vợ chồng, tình anh em. Thực ra, Chúa Giêsu có ý muốn nói là khi thực sự muốn theo Chúa chúng ta phải từ bỏ những lệ thuộc vào người khác, từ bỏ những tiện nghi tạo nên sự an toàn giả tạo. Trong Phúc Âm rất nhiều lần Chúa Giêsu nhấn mạnh rằng ngoài Chúa ra chúng ta không được lệ thuộc hay cậy dựa vào bất cứ cái gì cả. Chúng ta phải cậy dựa vào Chúa thay vì cậy dựa vào con người, ngay cả dù những người đó là những người trong gia đình hay thân thuộc của chúng ta. Chỉ có Chúa, và chỉ với Chúa mà thôi.

Để hiểu rõ hơn đòi hỏi này của Chúa, chúng ta hãy nhớ lại những gì chúng ta hay người khác đã làm khi muốn đạt được thành công trong cuộc sống. Thí dụ, để thi đậu vào đại học, học sinh lớp 12 thường phải thức khuya dậy sớm để học bài. Phải bỏ những buổi tiệc tùng hay đi chơi với bạn bè. Hay một vận động viên thể thao nếu muốn đoạt huy chương vàng thế vận, dĩ nhiên người ấy chẳng những phải bỏ rất nhiều thời gian để tập luyện mà còn phải bỏ những thứ hấp khẩu vị để ăn những khẩu phần đặc biệt cho việc bồi đắp cơ bắp hay giúp cho cơ thể có sức chịu đựng dẻo dai.

Cũng vậy, là Kitô hữu chúng ta phải biết thẩm định những ưu tiên trong cuộc sống để biết việc nào cần, việc nào ít cần, việc nào không cần trong đời sống hiện tại, để dồn sức lực và thời giờ vào đời sống thiêng liêng ở đời này ngõ hầu được hưởng phần thưởng hạnh phúc với Thiên Chúa ở đời sau. Chúng ta không thể vừa bám vào những thứ chóng qua ở đời này mà lại muốn có được đời sống vĩnh cửu đời sau. Cũng như tôi và Cha Hồng không thể vừa giữ lại hai hung thần mà lại muốn có một hồ đầy cá. Phải chọn một trong hai, dù biết rằng chọn là đau, lựa là xé tâm can.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh